

Historia sztuki, Ochrona dóbr kultury
Rok akademicki 2010-2011

1.	Nazwa przedmiotu	<i>Wybrane zagadnienia z historii sztuki nowożytnej w Królestwie Węgierskim</i>
2.	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego
3.	Kod przedmiotu	WH.IHS-0213
4.	Język przedmiotu	Polski
5.	Grupa treści kształcenia, w ramach której przedmiot jest realizowany	Grupa treści kształcenia do wyboru
6.	Typ przedmiotu	Fakultatywny
7.	Rok studiów, semestr	I-III studiów licencjackich, I studiów uzupełniających magisterskich, V rok studiów magisterskich II semestr
8.	Imię i nazwisko osoby prowadzącej przedmiot	Dr hab. Piotr Krasny
9.	Imię i nazwisko osoby udzielającej zaliczenia	Dr hab. Piotr Krasny
10.	Formuła przedmiotu	Wykład monograficzny
11.	Wymagania wstępne	Bez wymagań wstępnych
12.	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30 godz.
13.	Liczba punktów ECTS przypisana przedmiotowi	1 ECTS
14.	Czy podstawa obliczenia średniej ważonej?	Nie
15.	Cele i założenia przedmiotu	Celem zajęć jest zaprezentowanie dorobku sztuki jednego z sąsiadów Rzeczypospolitej w epoce nowożytnej. Sztuka węgierska spełniała w tym okresie wiele bardzo podobnych funkcji jak sztuka polska, mianowicie podkreślała przynależność Węgier do łacińskiej tradycji kulturowej, eksponowała znaczenie warstwy szlacheckiej i podkreślała funkcję tego kraju jako „przedmurza chrześcijaństwa”. Na Węgrzech, podobnie jak w Polsce, doszło też do powszechnej okcydentalizacji sztuki Kościoła Wschodniego. W obu krajach pojawiały się zbliżone rozwiązania artystyczne, ale czasem zbieżne treści głoszone za pomocą odmiennych form. Sztuka węgierska przyciąga więc naszą uwagę przede wszystkim jako ważny „materiał porównawczy” w badaniach nad historią sztuki w Polsce. W jej dorobku można jednak wskazać dzieła o bardzo wysokiej klasie, ważne dla dziejów sztuki europejskiej, takie jak kaplica Tamása Bakócza, dekoracje sztukatorskie w zamkach Červený Kameň i Sárvár, malowidła ścienne Paula Trogera, Johanna Lucasa Krackera i Franza Antona Maubertscha oraz rzeźby

		Georga Raphaela Donnera, Johanna Antona Krausa i Franza Xaviera Messerschmidta, które zostaną zaprezentowane szczególnie szeroko i wnikliwie
16.	Metody dydaktyczne	Zajęcia mają formę tradycyjnego wykładu, bardzo bogato ilustrowanego slajdami, ukazującymi często trudnodostępne dzieła sztuki.
17.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu.	Zaliczenie (na „zal.”)w formie krótkiego testu, w trakcie którego trzeba będzie odpowiedzieć na trzy pytania, zaczerpnięte bezpośrednio z problematyki wykładu, Literatura podstawowa i uzupełniająca do wykładu ma pomóc studentom w poszerzeniu wiedzy na temat zagadnień, które ich szczególnie zainteresują. Zapisy na zajęcia w systemie USOS.
18.	Treści merytoryczne przedmiotu i sposób ich realizacji	<ol style="list-style-type: none"> 1. Losy Królestwa Węgierskiego w epoce nowożytnej. 2. Maciej Korwin i początki renesansu na Węgrzech. 3. Renesans na Węgrzech za panowania Jagiellonów. 4. Znaczenie sztuki w podtrzymywaniu tradycji narodowej na Węgrzech. 5. Sztuka propagująca Habsburgów jako legalnych władców Węgier. 6. Architektura rezydencjonalna na Węgrzech. 7. Sztuka Kościołów reformowanych na Węgrzech. 8. Sztuka kontrreformacyjna na Węgrzech w XVII i pierwszej połowie w. XVIII. 9. Sztuka Kościoła Wschodniego na Węgrzech w epoce nowożytnej. 10. Malarstwo monumentalna na Węgrzech w XVIII wieku. 11. Rzeźba na Węgrzech w XVIII wieku. 12. Znaczenie projektów typowych w architekturze węgierskiej w. XVIII. 13. Barokowe dekoracje okazjonalne na Węgrzech.
19.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	<p>J. Bérenger, <i>La Hongrie des Habsbourg de 1526 à 1790</i>, Rennes 2010.</p> <p><i>Slovensko. Dejiny, divadlo, hudba, jazyk, literatúra, ľudova kultúra, výtvarné umenie</i>, red. M. Fazekašová, Bratislava 2002.</p> <p><i>The Architecture of Historic Hungary</i>, red. D. Wiebenson, J. Sisa, Cambridge-London 1998.</p> <p>J. Balogh, <i>Die Anfänge der Renaissance In Ungarn</i>, Graz 1975.</p> <p>Á. Mikó, <i>A reneszánsz Magyarországon</i>, Budapest 2009</p> <p><i>Dejiny slovenského výtvarného umenia. Renesancia</i>,</p>

	<p>red. Á. Mikó, Bratislava 2009</p> <p>C. Csapodi, K. Csapodi-Gardonyi, T. Szántó, <i>Bibliotheca Corviniana</i>, Budapest 1970.</p> <p>M. Horler, <i>Die Bakócz Kapele</i>, Budapest 1990. A. Kovács, <i>Késző reneszánsz építészet erdélyben 1541-1720</i>, Budapest-Kolozsvár 2006.</p> <p>P. Farbáky, <i>Architecture of the Counter-Reformation in Hungary</i>, [w:] <i>L'architecture religieuse européenne au temps des réformes</i>, red. M. Chatenet, C. Mignot, Paris 2009, s. 173-183.</p> <p>P. Voit, <i>Der Barock in Ungarn</i>, Budapest 1970.</p> <p>R. Igaz, <i>A barokk Magyarországon</i>, Budapest 2007. <i>Dejiny slovenského výtvarného umenia. Barok</i>, red. I. Rusina, Bratislava 1998.</p> <p>„Barokk. Torténelem – Irodalom – Művészet”, különszám, 2010.</p> <p>M. Maliková, <i>Georg Raphael Donner a Bratislava</i>, Bratislava 1993.</p> <p>P. Holčík, <i>Uroczystości koronacyjne w Preszburgu</i>, Kraków 1986.</p>
--	--